

Sygn. akt X P 522/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 marca 2015 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Śródmieścia Wydział X Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Anna Garncarz

Ławnicy: -----

Protokolant: Dominika Gorząd

po rozpoznaniu w dniu 10 marca 2015 r we Wrocławiu

sprawy z powództwa M. W.

przeciwko P. W. we W.

o uchylenie kary porządkowej

I. uchyła karę porządkową upomnienia nałożoną na powoda M. W. przez stronę pozwaną P. W. we W. pismem z dnia 19 marca 2014 r.,

II. nakazuje stronie pozwanej uiścić na rzecz Skarbu Państwa (kasa Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Śródmieście) kwotę 600 zł tytułem nieuiszczonej opłaty od pozwu, od której zwolniony był powód.

UZASADNIENIE

Powód M. W. pozwem z dnia 23 kwietnia 2014 r. (data prezentaty), uzupełnionym pismem z dnia 26 maja 2014 r., skierowanym przeciwko stronie pozwanej P. W. we W. wniósł o uchylenie kary upomnienia udzielonej mu w dniu 21 marca 2014 r. pismem dnia 19 marca 2014 r. oraz o zasądzenie od strony pozwanej kosztów postępowania wraz z kosztami zastępstwa.

W uzasadnieniu powództwa powód podniósł, iż strona pozwana przed udzieleniem kary nie dochowała obowiązku wysłuchania go, a decyzja o nieuwzględnieniu jego sprzeciwu została mu doręczona po upływie 14 dni od jego złożenia. Ponadto, strona pozwana poświadczyła nieprawdę stwierdzając, iż przed odrzuceniem sprzeciwu rozpatrzyła stanowisko organizacji związkowej. Powód podniósł również, iż pomiędzy nim, a jego bezpośrednim przełożonym zaistniał konflikt, który jest wynikiem zmuszania go, aby w ramach podporządkowania służbowego wykonywał polecenia naruszające ustalony zarządzeniami Rektora strony pozwanej porządek pracy. Powód wskazał, iż jest długoletnim pracownikiem o nieposzlakowanej opinii pracując na stanowisku głównego specjalisty ds. aparatury i taksacji środków trwałych, od prawie 38 lat.

W uzasadnieniu swojego stanowiska powód podniósł, iż nie sporządził raportu z prowadzonych prac w dniach 3-7 marca 2014 r., gdyż nie ma takiego obowiązku w zakresie swoich obowiązków. Natomiast raport za okres od 10-14 marca 2014 r. został sporządzony. Odnośnie niewykonania harmonogramów, powód wskazał, iż polecenie to zostało anulowane w dniu 25 kwietnia 2013 r. Ponadto powód podniósł, iż przełożeni uniemożliwili mu wykonanie prac mających na celu przekazanie zajmowanych przez siebie pomieszczeń, gdyż do dnia 14 marca 2014 r. nie zostały mu przekazane inwentaryzacyjnie (k. 3-7).

W odpowiedzi na pozew strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości.

W uzasadnieniu swojego stanowiska strona pozwana zarzuciła, iż wbrew twierdzeniom powoda został dotrzymany czternastodniowy termin do poinformowania pracownika o podtrzymaniu kary porządkowej, a związek zawodowy przekazał swoje stanowisko w terminie, który uzasadnia postawienie tezy, iż obowiązek konsultacji ze związkiem zawodowym, został dopełniony.

Strona pozwana zarzuciła, iż pismem dnia 18 kwietnia 2013 r. powód został zobowiązany do sporządzania cotygodniowych raportów z wykonywanych przez siebie prac. Tymczasem za okres od 3-7 marca 2014 r. nie przedstawił żadnego raportu. Powód mylnie natomiast podaje, iż prace z których owego raportu nie sporządził miały dotyczyć realizacji przeprowadzki. Natomiast raport za okres od 10-14 marca 2014 r. nie jest realizacją czynności zleconych w kwietniu 2013 r. lecz czynności zleconych dodatkowo poleceniem z 5 marca 2014 r.

Nie polega również na prawdzie zarzut powoda jakoby przyłożony kiedykolwiek miał anulować polecenie sporządzenia harmonogramów kwalifikacji i kasacji środków trwałych Fakt skreślenia fragmentu pkt 2 w piśmie z dnia 18 kwietnia 2013 r. w żaden sposób nie może być tak interpretowany tak, jak chce to powód. Aby bowiem wykonać powierzone obowiązki, zgłoszone przez jednostki organizacyjne uczelni potrzeby kwalifikowania sprzętu do likwidacji, powód winien był uzgadniać z pracownikiem sekcji inwentaryzacji harmonogram działań.

Odnosząc się do ostatniego z zarzutów, strona pozwana wskazała, iż powód mylnie podaje, jakoby to jemu miały być przekazane pomieszczenia giełdy w budynku (...), gdyż to on miał te pomieszczenia opuścić. Jednak dział aparatury i inwentaryzacji majątku nie mógł wykonać dyspozycji przejęcia pomieszczeń, gdyż klucze i kod dostępu do pomieszczeń były w dyspozycji powoda. Strona pozwana podjęła próbę uzyskania klucza oraz kodu dostępu, jednakże z uwagi na działania powoda pracownik portier odmawiał wydania kluczy i usiłował porozumieć się z powodem. Również nieskuteczne okazały się usiłowania pisemnego polecenia zwrotu kluczy i udostępnienia kodu dostępu za pośrednictwem córki powoda, która przynosząc w dniu 26 lutego 2014 r. kolejne zwolnienie lekarskie powoda odmówiła odebrania pisma z dnia 25 lutego 2014 r. (k. 38-43).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód M. W. jest pracownikiem strony pozwanej P. W. we W. od 12 września 1977 r. zatrudnionym na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony w pełnym wymiarze czasu pracy, na ostatnio zajmowanym stanowisku głównego specjalisty ds. taksacji środków trwałych w dziale aparatury i inwentaryzacji majątku.

Bezpośrednim przełożonym powoda jest kierownik działu H. B. (1).

Dowody: akta osobowe powoda

Pismem z dnia 18 kwietnia 2013 r., z którym powód został zapoznany w dniu 19 kwietnia 2013 r., bezpośredni przełożony powoda H. B. (1) zobowiązał go do:

1. informowania jednostek/komórek organizacyjnych o połączeniu procesów kwalifikacji i kasacji;
2. sporządzania tygodniowych harmonogramów z planowanych kwalifikacji i kasacji środków trwałych i innych prac wykonywanych w ramach zakresu obowiązków oraz przedkładania ich kierownikowi działu w każdy piątek do godz. 14:00;
3. cotygodniowego raportowania wykonanych prac (od poniedziałku do piątku/bądź soboty pracującej). Raport miał być przekazywany kierownikowi w wersji papierowej (osobiście) bądź drogą elektroniczną najpóźniej na do poniedziałku, do godz. 10:30.

Jednakże punkt 2 został wykreślony z adnotacją, iż został anulowany, a wyjazdy miały być uzgadnianie z sekcją inwentaryzacji.

Proces kwalifikacji i kasacji miał być przeprowadzany równocześnie.

Powód w dniach 11-12 marca 2014 r. przeprowadził samodzielnie przy ulicy G. proces kwalifikację bez uzgodnienia tego z kierownikiem sekcji, przez co ta sama praca była wykonana dwa razy.

Powód nie sporządził raportu wynikającego z polecenia z dnia 18 kwietnia 2013 r. za okres 3-7 marca 2014 r.

Dowody:

- zeznania świadka H. B. (1) złożone na rozprawie w dniu 22.08.2014 r.,
- wydruk poczt mailowej – karta 152
- kserokopia polecenia służbowego z 18.04.2013 r. – karta 19,
- kserokopia karty ewidencji nieobecności w godz. służbowych – karta 153,
- pismo strony pozwanej z 01.04.2014 r. – karta 154,
- wydruk korespondencji mailowej – karta 46-55.

U strony pozwanej powód prowadził między innymi poprzez Giełdę P.Wr. sprzedaż środków trwałych, które nie podlegały jeszcze kasacji, a które można było sprzedać.

W tym celu zajmował pomieszczenia w budynku (...), gdzie składowany był sprzęt, który miał być sprzedany przez giełdę. Za sprzęt zdeponowany w pomieszczeniach giełdy odpowiedzialny był powód.

Do pomieszczeń giełdy prowadziło tylko jedno wejście, które było zamykane na klucz oraz zabezpieczone alarmem. Powód posiadał jeden komplet kluczy, natomiast drugi komplet kluczy zapasowych znajdował się na portierni budynku (...).

Poza powodem nikt nie znał kodu od systemu alarmowego.

Pod koniec 2013 r. kanclerz podjął decyzję o przekazaniu fundacji M. pomieszczeń znajdujących się w budynku (...), których dyspozytorem był powód, co miało nastąpić do końca lutego 2014 r.

Zgodnie z decyzją kanclerza, dział aparatury i inwentaryzacji majątku w zamian dostał do dyspozycji z dniem 3 marca 2014 r. pomieszczenie zlokalizowane w gmachu budynku (...).

W trakcie kiedy powód przebywał na zwolnieniu lekarskim, strona pozwana chciała dostać się do zajmowanych przez niego pomieszczeń w budynku (...) w celu udostępnienia ich fundacji. Jednak strona pozwana nie posiadała klucza od drzwi wejściowych oraz nie znała hasła od systemu alarmowego. Pracownik portierni budynku (...) nie chciał początkowo wydać kluczy zapasowych do pomieszczeń giełdy, albowiem na kopercie z kluczami było odnotowane, aby ich nie wydawać i w tym celu kontaktować się z powodem, jednak próby telefonicznego kontaktu nie powiodły się.

W dniu 5 lutego 2014 r. H. B. (1) zwrócił się drogą elektroniczną do powoda w sprawie udostępnienia zajmowanych przez niego pomieszczeń giełdy.

Mailem z dnia 9 lutego 2014 r. powód poinformowała H. B. (1), iż z powodu choroby jego córka A. udostępni klucze do wejście do pomieszczeń giełdy.

Pismem z dnia 12 lutego 2014 r. H. B. (1) ponownie wezwał powoda do zwrotu kluczy oraz podania kodu dostępu do pomieszczeń giełdy, w terminie do 17 lutego 2014 r.

Pomimo tego nie doszło jednak do przekazania przez powoda kluczy do pomieszczeń, i ostateczne, na polecenie kierownika domu studenckiego, zostały wydane zapasowe klucze zdeponowane na portierni. Koperta z kluczami zawierała jednak tylko same klucze od drzwi, nie był natomiast znany kod od alarmu, w związku z czym w dniach 19-21 lutego 2014 r. strona pozwana próbowała skontaktować się z powodem w celu uzyskania pełnego dostępu do pomieszczeń i w tym celu, między innymi, poza bezskuteczną próbą kontaktu telefonicznego, pracownicy uczelni kilka razy udali się do mieszkania powoda. Pracownicy nie zastali jednak nikogo w domu powoda i w drzwiach wejściowych pozostawiali dla powoda informację dotyczącą wydania kluczy i kodu alarmu.

Pismem z dnia 20 lutego 2014 r. strona pozwana wezwała powoda do natychmiastowego zwrotu kluczy oraz podania kodu dostępu do alarmu od pomieszczeń giełdy w nieprzekraczalnym terminie do 24 lutego 2014 r.

Pismem dnia 21 lutego 2014 r. powód ustosunkował się do wezwania strony pozwanej odnośnie zwrotu kluczy oraz podania kodu dostępu do alarmu.

W dniu 26 lutego 2014 r. strona pozwana poinformowała powoda, iż w związku z koniecznością wejścia do pomieszczeń giełdy nastąpi ich komisyjne otwarcie oraz zostanie przeprowadzony spis inwentaryzacyjny składników majątku. Czynności te miały odbyć się w dniu 27 lutego 2014 r. od godz. 9:00.

W dniu 27 lutego 2014 r. komisja inwentaryzacyjna po rozkodowaniu alarmu weszła do pomieszczeń giełdy i przeprowadziła spis inwentarza, który trwał przez trzy dni.

Powód nie uczestniczył w inwentaryzacji.

Pismem z 10 marca 2014 r. powód poinformował kierownika działu aparatury i inwentaryzacji majątku H. B. (2), iż w związku z przeprowadzeniem pod koniec lutego 2014 r. inwentaryzacji bez jego udziału, od 27 lutego 2014 r. nie ponosi odpowiedzialności za stan ilościowy i technicznych będącego dotychczas w dyspozycji mienia oraz dokumentacji.

Dowody:

- zeznania świadka H. B. (1) złożone na rozprawie w dniu 22.08.2014 r.,
- zeznania świadka R. Z. złożone na rozprawie w dniu 22.08.2014 r.,
- zeznania świadka A. K. złożone na rozprawie w dniu 22.08.2014 r.,
- zeznania świadka K. K. (1) złożone na rozprawie w dniu 22.08.2014 r.,
- wydruk korespondencji mailowej z 05. i 09.02.2014 r. – karta 74
- pismo strony pozwanej z 20.02.2014 r. – karta 75,
- pismo powoda z 21.02.2014 r. – karta 76-78,
- pismo strony pozwanej z 12.02.2014 r. wraz z potwierdzeniem odbioru – karta 91-92,
- zarządzenie wewnętrzne (...) – karta 26-30,
- pismo okólne (...) – karta 103-105,
- pismo okólne (...) z 25.01.2006 r. – karta 126-128,
- pismo strony pozwanej z 25.02.2014 r. – karta 64,
- pismo strony pozwanej z 28.02.2014 r. – karta 65,

- koperta ze zdeponowanymi kluczami – karta 56,
- pismo strony pozwanej z 19.02.2014 r. – karta 57,
- notatki służbowe z 19,20 i 21.02.2014 r. – karta 58-60,
- wydruki zdjęć – karta 61-62,
- notatka służbowa z 24.02.2014 r. – karta 63,
- pismo strony pozwanej z 27.02.2014 r. wraz zarządzeniem 3/95 w sprawie zasad i trybu przeprowadzania i rozliczania inwentaryzacji składników majątkowych – karta 140-143,
- kserokopia oświadczenia powoda z 10.03.2014 r. – karta 30.

Po powrocie do pracy ze zwolnienia lekarskiego, w dniu 5 marca 2014 r. kierownik H. B. (1) polecił powodowi:

1. Uporządkowanie, zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa, dokumentów dotyczących działalności powoda jako (...)
2. Przeprowadzenie procesu kasacji sprzętu, który był 3 i więcej razy wystawiany na Gieldzie PWR, zgodnie z wnioskami z jednostek/komórek organizacyjnych.
3. Przekazanie środków trwałych, które były 3 i więcej razy wystawiane na Gieldzie PWR do jednostek/komórek organizacyjnych, które wystąpią z wnioskiem o zwrot w/w sprzętu.
4. Wykonanie wszelkich prac porządkowych, które umożliwią przekazanie pomieszczeń zajmowanych przez Pana w (...)do D. Studenckiego.

Prace te miał być wykonane w nieprzekraczalnym terminie do dnia 14 marca 2014 r., z wykonania których powód miał sporządzić szczegółowy raport, w nieprzekraczalnym terminie do dnia 17 marca 2014 r., który miał być przekazany osobiście, kierownikowi (...).

Ponadto, powód miał uporządkować zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa, dokumenty dotyczące jego udziału w charakterze Przewodniczącego Przedstawicielstwa Pracowniczego w P. W.:

Prace te miał być wykonane w nieprzekraczalnym terminie do dnia 18 marca 2014 r., z wykonania których powód miał sporządzić szczegółowy raport, w nieprzekraczalnym terminie do dnia 19 marca 2014 r., który miał być przekazany osobiście, kierownikowi D. Aparatury i Inwentaryzacji Majątku.

Dodatkowo powód otrzymał polecenie bieżącego wykonywania wyceny środków trwałych, na wniosek kierownika i jednostek/komórek organizacyjnych uczelni, bieżącego przeprowadzania procesu kwalifikacji oraz kasacji, potwierdzania wpisem do ewidencji nieobecności w godzinach służbowych każdego wyjścia poza budynek (...).

W dniu 7 marca 2013 r. powód przekazała do archiwum 5 teczek dokumentów związanych z jego działalnością jako społecznego inspektora pracy.

W dniu 17 marca 2014 r. powód sporządził raport, w którym ustosunkował się do wydanych mu poleceń. Nie wykonał jednak prac mających na celu przekazanie pomieszczeń zajmowanych przez siebie w budynku (...).

Dowody:

- zeznania świadka H. B. (1) złożone na rozprawie w dniu 22.08.2014 r.,
- kserokopia pisma strony pozwanej z 05.03.2014 r. – karta 15-16,

- kserokopia potwierdzenia odbioru dokumentacji – karta 17,

- kserokopia pisma powoda z 17.03.2014 r. – karta 13-14.

Pismem dnia 19 marca 2014 r. wręczonym powodowi w dniu 21 mara 2014 r. strona pozwana udzieliła powodowi kary upomnienia za kwestionowanie zasadności oraz niewykonywanie polecenia służbowego wydanego przez kierownika działu aparatury i inwentaryzacji majątku.

W uzasadnieniu strona pozwana podała, iż powód nie wykonał następujących poleceń służbowych:

1. nie sporządził raportu z prowadzonych prac w dniach 03.03.2014 r. do dnia 07.03.2014 r. i w dniach 10.03.2014 r. do dnia 14.03.2014 r. oraz nie przekazał rzeczonych raportów Kierownikowi (...) co w konsekwencji dezorganizuje pracę Działu;

2. nie wykonywał harmonogramów z planowanych prac dotyczących kwalifikacji i kasacji środków trwałych oraz nie przekazał rzeczonych harmonogramów Kierownikowi D. D. (...) co w konsekwencji dezorganizuje i uniemożliwia planowanie oraz delegowanie zadań pracownikom A. D.;

3. nie wykonał prac mających na celu przekazanie pomieszczeń zajmowanych przez siebie w bud. (...) przy ul. (...) w terminie do dnia 14.03.2014 r. przez co naraża A. D. na dodatkowe koszty związane z wynajmem pomieszczeń, które zgodnie z poleceniem Kanclerza U. miały być przekazane D. S. (...)

Przed udzieleniem kary upomnienie powód nie został wysłuchany. Powód miał możliwość wypowiedzenia się dopiero po otrzymaniu kary, po czym odmówił potwierdzenia odbioru pisma z udzieloną mu karą.

Dowody:

- kserokopia pisma strony pozwanej z 19.03.2014 r. w sprawie udzielenia kary upomnienia – karta 8,

- notatka służbowa z 21.03.2014 r. – karta 22,

W dniu 27 marca 2014 r. powód złożył sprzeciw od nałożonej kary upomnienia podnosząc, iż stawiane mu zarzuty są nieprawdziwe.

Dowody:

- kserokopia sprzeciwu powoda z 27.03.2014 r. – karta 9-12,

Pismem z dnia 2 kwietnia 2014 r., które wpłynęło do Komisji Zakładowej (...) w P. W. w dniu 8 kwietnia 2014 r. strona pozwana zwróciła się do związków zawodowych o zajęcie stanowiska w sprawie ukarania powoda.

Pismem dnia 10 kwietnia 2014 r. wręczonym powodowi tegoż dnia, strona pozwana poinformował go, iż po rozpoznaniu sprzeciwu od nałożonej kary porządkowej i rozpoznaniu stanowiska zakładowej organizacji związkowej, nie uwzględniła sprzeciwu.

Pismem z dnia 14 kwietnia 2014 r. Komisja Zakładowa (...) w P. W., poinformowała stronę pozwaną, iż w jej ocenie kara jest nieuzasadniona, dlatego wnosi o odstąpienie od jej udzielenia.

Dowody:

- pismo strony pozwanej z 02.04.2014 r. – w aktach osobowych powoda,

- kserokopia pisma KZ (...) z 14.04.2014 r. – karta 21,

- kserokopia pisma strony pozwanej z 10.04.2014 r. – karta 20.

W oparciu o dokonane ustalenia faktyczne Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo o uchylenie kary upomnienia jako zasadne zasługiwało na uwzględnienie z przyczyn formalnych.

Zgodnie z art. 108 § 1 k.p., za nieprzestrzeganie przez pracownika ustalonej organizacji i porządku w procesie pracy, przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy, przepisów przeciwpożarowych, a także przyjętego sposobu potwierdzania przybycia i obecności w pracy oraz usprawiedliwiania nieobecności w pracy, pracodawca może stosować karę upomnienia albo karę nagany.

Zgodnie z art. 109 § 2 k.p. kara porządkowa może być zastosowana tylko po uprzednim wysłuchaniu pracownika. Kara porządkowa musi zostać wymierzona przed upływem 2 tygodni od powzięcia wiadomości o naruszeniu obowiązku pracowniczego i przed upływem 3 miesięcy od dopuszczenia się tego naruszenia (art. 109 § 1 k.p.). Przy stosowaniu kary bierze się pod uwagę w szczególności rodzaj naruszenia obowiązków pracowniczych, stopień winy pracownika i jego dotychczasowy stosunek do pracy (art. 111 k.p.).

Tryb, w jakim pracownik może kwestionować wymierzoną mu przez pracodawcę karę porządkową, wynika z art. 112 k.p. Stanowi on, że jeżeli zastosowanie kary nastąpiło z naruszeniem przepisów prawa, pracownik może w ciągu 7 dni od dnia zawiadomienia go o ukaraniu wnieść sprzeciw (§ 1 zd. 1), zaś w ciągu 14 dni od dnia zawiadomienia o odrzuceniu tego sprzeciwu pracownik może wystąpić do sądu pracy o uchylenie zastosowanej wobec niego kary (§ 2). O uwzględnieniu lub odrzuceniu sprzeciwu decyduje pracodawca po rozpatrzeniu stanowiska reprezentującej pracownika zakładowej organizacji związkowej (art. 112 § 1 zd. 2 k.p.).

Powód w toku postępowania podnosił zarówno zarzuty natury formalnej jak i kwestionował prawdziwość wskazanych przyczyn.

W ocenie Sądu zasadny jest zarzut powoda, iż w procedurze udzielania kary upomnienia doszło do naruszenia między innymi art. 109 § 2 k.p.

Sąd nie dał wiary zeznaniom świadka H. B. (1) odnośnie wysłuchania powoda przed udzieleniem mu kary upomnienia, gdyż akurat w tym zakresie były one składane niezdecydowanie, niejednoznacznie, świadek zasłaniał się częściowo niepamięcią, podczas kiedy referując przyczyny udzielenia kary, świadek mówił zdecydowanie, bardzo dobrze wszystko pamiętając. Ponadto, na uwagę Sądu zasługiwało to, iż z momentu udzielenia powodowi kary upomnienia sam świadek sporządził notatkę służbową, która zaprzecza treści jego zeznań w zakresie wysłuchania pracownika, gdyż zostało w niej odnotowane, iż powód najpierw zapoznał się z treścią kary upomnienia, a następnie dopiero miał zostać wysłuchany, jednakże z uwagi na to, iż odmówił podpisania kary na okoliczność wręczenia dokumentu z karą upomnienia, została poproszona o obecność K. K. (2).

Sąd przy ustalaniu stanu faktycznego sprawy, mając na uwadze sposób wypowiedzi świadka H. B. (1), jego niejednoznaczność i niepewność wypowiedzi, uznał, że treść sporządzonej notatki bezpośrednio po fakcie udzielenia powodowi kary porządkowej, jest bardziej wiarygodna, niż treść zeznań świadka, gdyż nie tylko została sporządzona bezpośrednio po całym zdarzeniu i trudno przypuszczać, ażeby w treści notatki świadek podał mylny przebieg zdarzeń, ale również została potwierdzona pewnymi, jasnymi i konsekwentnymi zeznaniami powoda. Natomiast zeznania świadek składał parę miesięcy po całym zdarzeniu, przez co ich obraz mógł się zniekształcić w pamięci świadka.

Tymczasem treść zacytowanego przepisu art. 109 kp jednoznacznie wynika, iż wysłuchanie pracownika musi nastąpić przed udzieleniem kary. Nie jest zatem dopuszczalne najpierw nałożenie kary na pracownika, a dopiero potem jego wysłuchanie, tak jak to miało miejsce w przypadku powoda.

Zasadny jest również zarzut powoda o odrzuceniu sprzeciwu bez rozpatrzenia stanowiska organizacji związkowej. Zgodnie z art. 112 § 1 zd. drugie k.p., o uwzględnieniu lub odrzuceniu sprzeciwu decyduje pracodawca po rozpatrzeniu stanowiska reprezentującej pracownika zakładowej organizacji związkowej.

O ile samo stanowisko związków zawodowych nie jest wiążące dla pracodawcy, to jednak odrzucenie sprzeciwu bez rozpatrzenia stanowiska organizacji związkowej stanowi podstawę do uchylenia kary porządkowej, co jednoznacznie wynika z art. 112 par. 1 kp. Tym czasem, jak wynika z przeprowadzonego postępowania dowodowego, w szczególności z dokumentów znajdujących się w aktach osobowych powoda świadczących o dacie zawiadomienia organizacji związkowej, a także dacie odrzucenia sprzeciwu, strona pozwana zwróciła się do związków zawodowych o zajęcie stanowiska w sprawie udzielenia kary upomnienia, w dniu 8 kwietnia 2014 r. Natomiast odrzucenie sprzeciwu nastąpiło w dniu 10 kwietnia 2014 r., podczas kiedy związki zawodowe o zajętym przez siebie stanowisku poinformowały stronę pozwaną w dniu 14 kwietnia 2014 r.

Co prawda kodeks pracy nie określa terminu, w którym związki zawodowe powinny udzielić odpowiedzi, jednakże termin ten musi być terminem rozsądnym, który umożliwi związkowi zawodowemu wydanie opinii w sprawie. W ocenie Sądu, termin 2 dni, który to został udzielony przez stronę pozwaną związkowi zawodowemu był terminem zbyt krótkim, niemożliwym do przedstawienia opinii. W opinii Sądu strona pozwana powinna więc zawiadomić o wniesionym sprzeciwie reprezentujące powoda związki zawodowe w takim terminie, ażeby miały one realną, a nie tylko formalną możliwość zajęcia stanowiska w sprawie i poinformowania o nim pracodawcy.

Trudno natomiast przyjąć w realiach niniejszej sprawy, iż strona pozwana informując związki zawodowe w dniu 8 kwietnia 2014 r. o wniesionym przez powoda sprzeciwie (27 marzec 2014 r.), dała możliwość i czas związkom zawodowym do zajęcia stanowiska, skoro termin do odrzucenia sprzeciwu mijał już w dniu 10 kwietnia 2014 r.

Skoro więc strona pozwana zawiadomiła związki zawodowe w dniu 8 kwietnia 2014 r., to w ocenie Sądu, związki zawodowe miały termin do zajęcia stanowiska do 11 kwietnia 2014 r., tym samym decyzję o odrzuceniu sprzeciwu strona pozwana mogła podjąć najwcześniej w dniu 12 kwietnia 2014 r. Tym czasem strona pozwana odrzuciła sprzeciw powoda w dniu 10 kwietnia 2014 r., a więc bez wymogu uzyskania stanowiska organizacji związkowej.

Faktu tego nie zmienia natomiast okoliczność, iż w dniu 10 kwietnia 2014 r. mijał dla strony pozwanej czternastodniowy termin do ewentualnego odrzucenia sprzeciwu. W ocenie Sądu, to w interesie strony pozwanej leżało bowiem zawiadomienie związków zawodowych o wniesionym sprzeciwie w takim terminie, ażeby po zajęciu przez nie stanowiska w sprawie lub ewentualnie jego nie zajęcia, mogła odrzucić sprzeciw przed upływem czternastu dni od jego wniesienia przez powoda. Natomiast ciężar odpowiedzialności za opieszałe i zbyt późne zawiadomienie związków zawodowych, strona pozwana nie może przerzucać na powoda.

Ponadto, zgodnie z art. 110 zd. pierwsze k.p. o zastosowanej karze pracodawca zawiadamia pracownika na piśmie, wskazując rodzaj naruszenia obowiązków pracowniczych i datę dopuszczenia się przez pracownika tego naruszenia oraz informując go o prawie zgłoszenia sprzeciwu i terminie jego wniesienia.

W ocenie Sądu, z treści udzielonej powodowi kary upomnienia wynika, jakie obowiązki powód naruszył, jednak nie można uznać, aby kara zawierała jednoznacznie datę dopuszczenia się przez powoda naruszenia tych obowiązków, w szczególności dotyczy to zarzutu z pkt 2 kary.

Sąd dokonując ustaleń stanu faktycznego w niniejszej sprawie, odwołał się przede wszystkim do dowodów nie kwestionowanych przez strony i nie budzących żadnych wątpliwości, w szczególności dokumentów znajdujących się w aktach osobowych powoda, które zostały sporządzone w przewidzianej formie, a ich autentyczność, nie została skutecznie zakwestionowana przez strony w toku postępowania.

Jednak Sąd pominął dowody jak na kartach 116-124, 129-135, 138, 144-146, 155-156 jako nieistotne i nie mające związku z istotą sprawy, a ponadto dokumenty na kartach 22-25, 125, 138, 147-151, 159 albowiem dublowały się one ze wcześniej złożonymi dowodami w sprawie.

Sąd uznał również za mało istotne w sprawie dowody w postaci zdjęć przedstawionych przez stronę pozwaną.

Zgodnie z treścią art. 227 k.p.c. przedmiotem dowodu są fakty mające dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie. Natomiast stosownie do art. 217 § 2 k.p.c. sąd pominię środki dowodowe, jeżeli okoliczności sporne zostały już dostatecznie wyjaśnione lub jeżeli strona powołuje dowody wyłącznie dla zwłoki. Okolicznościami spornymi w ujęciu art. 217 § 2 k.p.c. są te, które dotyczą faktów „mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie, a nie wszystkie okoliczności podnoszone przez stronę (por. wyrok SN z dnia 19 maja 1997 r. sygn. I PKN 179/97 Wokanda 1998/3/18).

Oceny zeznań świadków oraz powoda Sąd dokonał w kontekście całego zebranego w sprawie materiału dowodowego. Ustalając stan faktyczny Sąd oparł się o zeznania świadków oraz powoda tylko w zakresie istotnym dla rozstrzygnięcia sprawy.

Zeznania świadków co do samych okoliczności zaistniałych zdarzeń należało uznać za wiarygodne, jednakże zeznania świadka H. B. (1) w zakresie przebiegu udzielania kary upomnienia były niewiarygodne z przyczyn podanych na wstępie rozważań. W tym zakresie Sąd dał wiarę powodowi, iż przed otrzymaniem kary nie miał możliwości zmożenia wyjaśnień, co umożliwiono mu dopiero po otrzymaniu kary.

Dokonując natomiast oceny wskazanych przez stronę pozwaną przyczyn nałożenia na powoda kary upomnienia, w szczególności pkt 1 i 3, jak wynika to jednoznacznie z dokumentów przedstawionych w sprawie, a także z zeznań świadków, faktycznie powód nie wykonał polecenia sporządzenia raportu wynikającego z polecenia z dnia 18 kwietnia 2013 r. za okres 3-7 marca 2014 r., nie wykonał również prac mających na celu przekazania pomieszczeń zajmowanych przez siebie w budynku (...).

Mając jednak na uwadze, że pracodawca dopuścił się przy udzielaniu powodowi kary naruszeń natury formalnej, tj. nie wysłuchał pracownika, a także nie odrzucił sprzeciw pomimo braku opinii związku zawodowego, Sąd nie dokonał oceny naruszeń powoda w świetle przepisu art. 108 kp. i w pkt I sentencji wyroku uwzględnił powództwo w zakresie uchylenia kary upomnienia.

O obowiązku uiszczenia przez stronę pozwaną, opłaty od pozwu, od której powód był zwolniony z mocy ustawy, które zostały poniesione tymczasowo przez Skarb Państwa, orzeczono w punkcie II sentencji wyroku na podstawie art. 113 ust. 1 w zw. z art. 96 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 167, poz. 1398 ze zm.).

Sprawa o uchylenie kary porządkowej jest sprawą o ochronę praw niemajątkowych, w których zgodnie z art. 26 ust. 1 pkt 6 ustawy o kosztach sądowych pobiera się opłatę stałą w wysokości 600,00 zł. Jako, że powód wygrał sprawę, wobec czego strona pozwana obowiązana jest uiścić na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu, kwotę 600,00 zł tytułem opłaty stałej od pozwu, która była tymczasowo poniesiona przez Skarb Państwa.